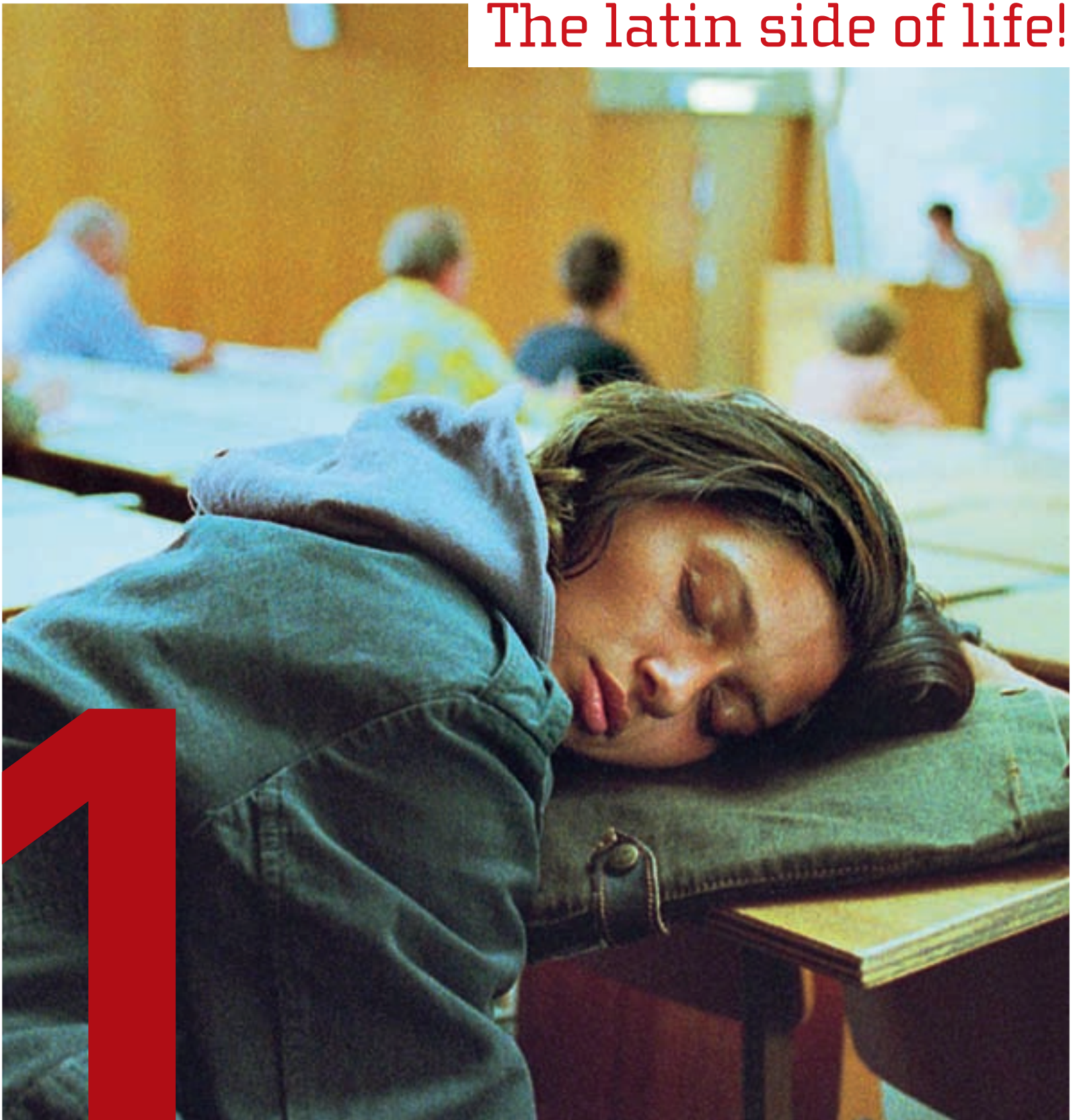

The latin side of life!

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Φεβρουάριος 2008 • Τεύχος 219

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Μπορεί να έχουμε βαρεθεί να το λέμε κι εσείς να το διαβάσετε, όπως και να το κάνουμε όμως τα μεγάλα διεθνή φεστιβάλ δεν εξακολουθούν να παραμένουν απλά το μοναδικό εναλλακτικό δίκτυο διανομής (εντάξει, δεν συμπεριλαμβάνω το downloading αν και μπαίνω στον πειρασμό να σας πω τι κατεβαίνει αυτή τη στιγμή στον υπολογιστή μου) αλλά και ίσως ο πιο ακριβής σειсмоγράφος αυτού που συμβαίνει τώρα στο παγκόσμιο σινεμά. Απ' όπου και να το πιάσει κανείς, ακόμη και από τις επερχόμενες υποψηφιότητες των Όσκαρ.

Και βέβαια δεν είναι καθόλου τυχαίο αυτό αν σκεφτεί κανείς ότι στον προγραμματισμό τους βρίσκονται οι κορυφαίοι του είδους. Πάρτε για παράδειγμα τις περσινές πια Κάνες που γιόρταζαν τα εξηντάχρονά τους με την απαραίτητη αίγλη και ένα από τα καλύτερα line-up που είδαμε τα τελευταία χρόνια. Ήδη από το γιορταστικό σπονδυλωτό **Chacun son Cinema** με τις υπογραφές 33 σκηνοθετών, ανάμεσά τους αρκετοί που κατάφεραν να κρατήσουν τον πολυπόθητο Χρυσό Φοίνικα στα χέρια τους και με γηραιότερο όλων τον Μανοέλ Ολιβέρα, το πρώτο μήνυμα ήταν σαφές: η κινηματογραφική αίθουσα όπως την ξέραμε αποτελεί παρελθόν, το φιλμ μας αποχαιρετά και δεν υπάρχει καμιά τελεσίδικη ηθική κρίση γι' αυτό: κανείς δεν ξέρει αν είναι για καλό ή για κακό, σίγουρα όμως το μέλλον θα είναι διαφορετικό. Σημείωση δεύτερη, η επέλαση των Βαλκανίων με εμπροσθοφυλακή τη Ρουμανία. Δεν θυμάμαι άλλη φορά να είδαμε το Χρυσό Φοίνικα τη δεύτερη μόλις μέρα του φεστιβάλ σε μια μισοάδεια, για τα δεδομένα των Κανών, αίθουσα. Όσοι ήμασταν εκεί προσκυνήσαμε τον Κρίστι Μουγκίου, οι υπόλοιποι έτρεχαν να προλάβουν την επαναληπτική προβολή του **4 Μήνες, 3 εβδομάδες, 2 ημέρες** και τα υπόλοιπα είναι ιστορία, όπως λένε. Ακολούθησε ο θρίαμβος του αδικοκαμένου Κριστιάν Νεμέσκου με το **California Dreamin'** στο «Un Certain Regard», επιβεβαιώνοντας ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο. Οι Κάνες είναι το πρώτο φεστιβάλ που έθρεψε το ρουμανικό φαινόμενο, φιλοξενώντας από την πρώτη ταινία του Νάε Καρανφίλ ή την πρώτη του Μουγκίου, **Occidente**, ως την **Οδύσσεια του Κυρίου Λαζαρέσκου** του Κρίστι Πουίου, παλιότερα νικήτη στην κατηγορία μικρού μήκους, και δικαιώθηκε. Σημείωση τρίτη, η επιστροφή του αμερικανικού σινεμά στην ωριμότητα. Αν εξαιρέσει κανείς το χαβαλέ του **Death Proof** δια χειρός Ταραντίνο, στις Κάνες φέτος έλαμψαν δυο μεγάλες ταινίες που θυμίζουν άλλες εποχές. Το **Zodiac** του Ντέιβιντ Φίντσερ, μια σπουδή στην εμμονή που αγγίζει την τρέλα, με τη «δράση» να κλείνεται στους τέσσερις τοίχους γραφείων και δωματίων, μετά το αποτυχημένο εγχώριο

4 Μήνες, 3 εβδομάδες, 2 ημέρες

California Dreamin'

Zodiac

No country for old men

Από τις Κάνες ως το Τορόντο:

η χρονιά που πέρασε μέσα από τα φεστιβάλ

του Λευτέρη Αδαμίδη

1 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Φεβρουάριος 2008 • Τεύχος 219
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
protoplano@filmfestival.gr

Εκδότης • Δέσποινα Μουζάκη
Διευθυντής • Γιώργος Τούλας
Αρχισυντάκτρια • Τζένη Παυλίδου

Συντάκτες Τεύχους
Λευτέρης Αδαμίδης • Αλεξάνδρα Αθανασιάδου •
Αλέξης Δερμεντζόγλου • Μελίνα Μελικίδου

Αρχικός Σχεδιασμός
Dolphins

Παραγωγή
ΜΟΥΓΚΟΣ - ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

άνοιγμά του ήρθε στην Ευρώπη συγκεντρώνοντας διθυραμβικές κριτικές, κάνοντας τους πάντες να μιλούν για «αμερικάνικο σινεμά της δεκαετίας του '70» και τη Warner να βλαστημάει που δεν άνοιξε την ταινία πρώτα στις Κάνες και μετά στις Η.Π.Α. Κάτι μας λέει ότι από εδώ και πέρα οι λεγόμενες «σοβαρές» αμερικανικές ταινίες θα κάνουν παγκόσμια πρεμιέρα σε κάποιο φεστιβάλ. Από κοντά οι αδερφοί Κοέν, μετά από ένα διάλλειμα αβάσταχτης ελαφρότητας (**Intolerable Cruelty**, **The Ladykillers**), επιστρέφουν με το **No Country for Old Men** στις ένδοξες μέρες του **Μόνο Αίμα** και του **Φάργκο**, ίσως μάλιστα ακόμη πιο ώριμοι, με μια ελεγεία για την ανθρωπινή «βλακεία», την απληστία και την αναίτια βία, όπως μόνο αυτοί ξέρουν να το κάνουν. Και όπως θα δούμε παρακάτω, αυτή η στροφή του αμερικάνικου σινεμά που έρχεται μέσα από τα στούντιο επιβεβαιώθηκε με τον καλύτερο τρόπο στη Βενετία. Αν την ίδια στιγμή επισημάνει κανείς την απουσία σοβαρών προτάσεων από τους «ανεξάρτητους αμερικανούς», δεν θα είναι υπερβολή να μιλήσει κανείς για μια πλήρη ανατροπή που βλέπει τους ανήσυχους δημιουργούς να βρίσκουν πλέον διέξοδο μέσα από τα στούντιο. Σημείωση τέταρτη, η άνοιξη του σινεμά που μας έρχεται από τη Μέση Ανατολή, εδώ με σηματοφόρο το Ισραήλ. Δύο ταινίες από τη ραγδαία αναπτυσσόμενη αυτή κινηματογραφία έσκισαν κυριολεκτικά, η γλυκόπικρη **Επίσκεψη της Μπάντας** του Εράν Κολιρίν και οι λογοτεχνίζουσες **Μέδουσες** των Σίρα Γκέφεν και Έντγκαρ Κερέτ, η τελευταία αποσπώντας και τη Χρυσή Κάμερα για πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη. Σημαντικό χαρακτηριστικό και των δυο ταινιών είναι ότι παρ' ότι προέρχονται από μια τόσο πολιτικά φορτισμένη περιοχή πρόκειται για ταινίες περισσότερο προσωπικές. Και το ίδιο ισχύει και για το **Caramel** της Ναντίν Λαμπακί από το Λίβανο, μια εξαιρετικά ανάλαφρη ταινία από μια ταλαιπωρημένη χώρα που μόλις πρόπερσι το καλοκαίρι βομβαρδιζόταν ανηλεώς. Σημείωση πέμπτη και τελευταία από τις Κάνες: η συνεχιζόμενη άνθηση του λατινοαμερικάνικου σινεμά με το Μεξικό και την Αργεντινή να συναγωνίζονται για την πρωτιά. Ο Κάρλος Ρεϊγάδας με το **Σιωπηλό Φως** μίλησε στην Α' Εθνική των παγκόσμιων δημιουργών, ο Γκιγιέρμο ντελ Τόρο άγγιξε μαγικά ως παραγωγός το **Ei Orfanato** κάνοντας το talk of the festival, ενώ οι Αργεντίνιοι με τα **XXY** της Λουισία Πουέντζο, **Una Novia Errante** της Άνα Κατζ, **Ei Asaltante** του Πάμπλο Φεντρικ έδειξαν ότι το σινεμά τους παραμένει ακμαίο και με φοβερό εύρος, θεματικό και αισθητικό.

Λίγους μήνες αργότερα στη Βενετία, η επέλαση μιας νέας σειράς αμιγώς πολιτικών ταινιών από τις ΗΠΑ επιβεβαίωσε τις υποψίες και των πιο δύσπιστων. Ακόμη κι αν το Ιράκ κυριάρχησε σε ασφυκτικό και για πολλούς κουραστικό βαθμό. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι για πρώτη φορά ένας πόλεμος σε εξέλιξη και

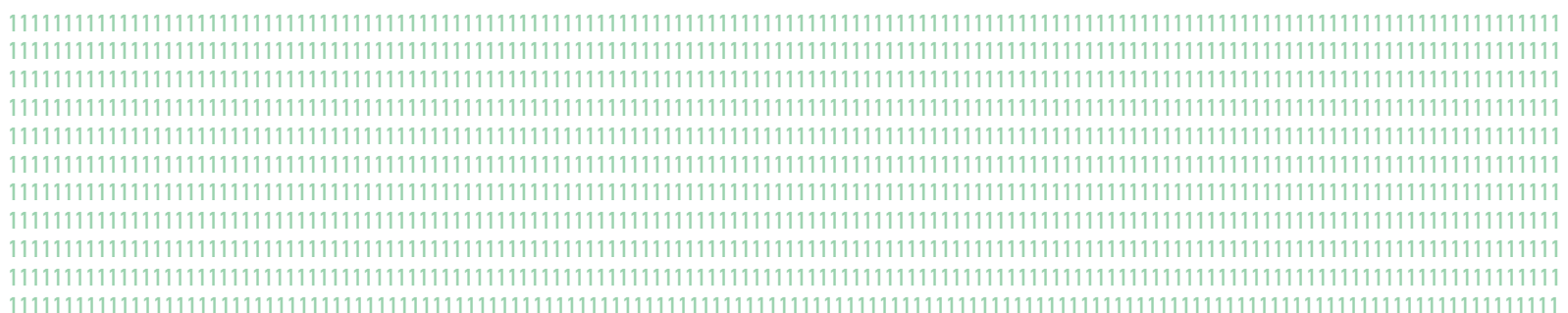
με εξαιρετικά άδηλο τέλος γίνεται κυρίαρχο στοιχείο της αμερικανικής μυθοπλασίας. Και στο κάτω-κάτω η βαθιά πεσιμιστική **Κοιλιάδα του Ηλά** του Πολ Χάγκι κάθε άλλο παρά για πέταμα είναι, ενώ στο **Redacted** ο γερόλυκος Μπράιαν ντε Πάλμα έβαλε τα γυαλιά σε πολλούς νεότερους του παρουσιάζοντας ένα πόλεμο που διεξάγεται μέσω του youtube, μέσα από οθόνες κινητών και blogs. Ακόμη και ο Τζόνθαν Ντέμι στο **Man from Plains** νοσταλγεί καθόλου τυχαία τις ημέρες του Τζίμι Κάρτερ κάνοντας τις πικρές συγκρίσεις με τη σημερινή διακυβέρνηση Μπους, δημιουργώντας ένα συγκινητικό πορτρέτο του πρώην προέδρου. Ωστόσο η πιο μεγάλη στιγμή μας ήρθε δια χειρός ενός Νεοζηλανδού, του Αντριου Ντομινίκ (**Chopper**), που ένας θεός ξέρει πώς κατάφερε να πείσει τη Warner να χρηματοδοτήσει ένα πανάκριβο τρίωρο διαλογικό γουέστερν με ψήγματα δράσης που θυμίζει περισσότερο αρχαία τραγωδία, το **The Assassination of Jesse James by the Coward Robert Ford**. Όσο υπάρχουν executives που δίνουν το πράσινο φως σε τέτοια σχέδια μπορούμε να ελπίζουμε! Κάτι που ισχύει και για το **Michael Clayton** που μεταφέρει τον

πόλεμο στην καρδιά των ανηλέων επιχειρήσεων, αν και θα προτιμούσαμε ένα πιο σκοτεινό φινάλε που να τσαλακώνει λίγο τον «σταυροφόρο» του προοδευτικού Χόλιγουντ Τζόρτζ Κλουίνι.

Και επειδή κάπου στην εισαγωγή μιλήσαμε για Όσκαρ, να σημειώσουμε ότι η Βενετία λάνσαρε έναν από τους σημαντικότερους διεκδικητές των φετινών βραβείων (ήδη κυριαρχεί στις Χρυσές Σφαίρες), το **Atonement** του Τζο Ράιτ που άνοιξε επίσημα το φεστιβάλ. Η επιτυχία και το buzz ήταν τόσο ισχυρά που, αμέσως μετά το φεστιβάλ, η ημερομηνία εξόδου της ταινίας στις Η.Π.Α. μετατέθηκε στην οσκαρική σεζόν. Αντίθετα, στις ατυχείς στιγμές της φετινής Βενετίας συμπεριλαμβάνεται το Χρυσό Λιοντάρι στο **Προσοχή, Πόθος**, ένα μικρό ατόπημα (επεικώς) στην καριέρα του αγαπημένου Άνγκ Λι κι ένα εξαιρετικό παράδειγμα του πως μια απλή ιστορία έρωτα και προδοσίας μπορεί να χαθεί στις στραπούς μιας άσκοπης πολυπλοκότητας και μιας προβλεψίμης «πρόκλησης». Αν προσωπικά πρέπει να διαλέξω την κορυφαία στιγμή της φετινής Βενετίας, αυτή θα είναι η έκπληξη που μας φύλαγε ο 87χρονος Ερίκ Ρομέρ ως, κατά δήλωσή του, κύκνειο άσμα του. Ο ακαταπόνητος δημιουργός στο **Les Amours d' Astree et de Celadon** έχει το υπέροχο θράσος και τη θαυμαστή αθωότητα να φτιάξει ούτε λίγο πολύ ένα αλυσμόντο παραμύθι με νύμφες, βοσκούς και δρυίδες γυρισμένο με φυσικό φως και σε φυσικούς χώρους, ένα μοναδικό ύμνο στον έρωτα και τις πλάνες του, μια εκπληκτική ίσως σύνοψη των αγαπημένων του θεμάτων.

Η χρονιά παραδοσιακά τελειώνει στο Τορόντο που μάλιστα έχει το προνόμιο να κοιτάζει ακόμη πιο μπροστά, στην επόμενη χρονιά, καθώς πολλές από τις ταινίες που ανοίγουν εδώ φτάνουν στα ευρωπαϊκά φεστιβάλ και στις αγορές με αρκετή καθυστέρηση. Παραδόξως κι εδώ πάλι για την Αμερική πρέπει να μιλήσουμε. Πρώτα για το **Towelhead** (πρώην **Nothing is Private**) του Άλαν Μπολ μια φαρμακερή αν και άνιση ματιά στην αμερικανική ψύχωση της πολιτικής ορθότητας και του πατριωτισμού με φόντο τον πρώτο Πόλεμο του Κόλπου. Απείρως πιο χαμηλότονο αλλά πιο ουσιαστικό το **Visitor** του Τόμας ΜακΚάρθι (**Station Agent**) αποκαλύπτει μέσα από τα μάτια ενός μεσήλικα καθηγητή την Αμερική της μη-ανοχής και της τρομο-υστερίας. Σε ολότελα άλλο μήκος κύματος, ο Νόα Μπάουμπας θυμίζει Ρομέρ του '60 στο θαρραλέο **Margot at the Wedding** με θέμα του και πάλι τη δυσλειτουργική οικογένεια και με τις Νικόλ Κίντμαν και Τζένιφερ Τζέισον Λι όπως δεν τις έχετε ξαναδεί.

Όπως το καταλάβατε η χρονιά που έκλεισε ανήκει σε μια νέα Αμερική που ανατέλλει και δεν μιλήσαμε για το **There Will Be Blood** του Πολ Τόμας Αντερσον που θα δούμε στο Βερολίνο κι έχουμε κάθε λόγο να είμαστε χαρούμενοι και αισιόδοξοι. Καλή χρονιά!

Απέχει έναν ωκεανό από την Ευρώπη κι όμως την κοιτά κατάματα. Μοιάζει να ανήκει σε ένα σύμπαν διαφορετικό από τον βόρειο γείτονά του κι όμως επικοινωνεί μαζί του. Το σινεμά της Λατινικής Αμερικής είναι ζωντανό, προβληματισμένο και ανήσυχο. Και είναι εδώ!

Δεν είναι βιομηχανία, κι όμως έχει καταφέρει μετά από πολλές περιπέτειες να συστηματοποιηθεί. Με το Cinema Nuevo της Βραζιλίας στα 60's και το επαναστατικό κουβανέζικο σινεμά να αποτελούν παρελθόν αλλά και βάση για νέα επιτεύγματα, το Λατινοαμερικάνικο σινεμά κατάφερε να βρει τον εαυτό του ξανά. Ξεπέρασε τη φτώχεια, την παντοδυναμία της αμερικάνικης βιομηχανίας ονείρων, το έλλειμμα δημοκρατίας, το πέρα - δώθε της πολιτικής εξουσίας και την απουσία δομών και εκπαιδευτικών μηχανισμών. Έσπασε τα δεσμά της φτηνής τηλεόρασης με την οποία έχει συνδέσει τόσο στενά τα τελευταία χρόνια την εικόνα του και μπόρεσε να στρέψει την ιδιαίτερη ματιά του προς τα έξω.

Κι αυτό γιατί ξαναβγήκε μαζί με τους δημιουργούς του στο δρόμο, στη δράση, στην κίνηση και μαζί με νέους πρωταγωνιστές ανακάλυψε ξανά το σουρεαλισμό, το μιούζικαλ, την κάμερα στο χέρι. Από κοντά και οι εξωτερικοί παράγοντες: οι κυβερνήσεις άλλαξαν και μαζί και οι πολιτικές που ακολουθούνταν επί δεκαετίες σε σχέση με την κινηματογραφική παραγωγή. Νέες νομοθετικές ρυθμίσεις και νέα μέτρα για την προώθηση της καλλιτεχνίας που σημειώθηκαν την περασμένη δεκαετία και μαζί με τα ζεστά ευρώ από γάλλους ή ισπανούς παραγωγούς, συνετέλεσαν στη λεγόμενη αναγέννησή του που βιώνουμε στις αίθουσες και τα φεστιβάλ τα τελευταία χρόνια.

Ο Λατινοαμερικάνικος κινηματογράφος πλέον μπορεί να επιδείξει ένα μεγάλο αριθμό ταινιών όλων των ειδών αλλά και πολλά βραβεία στις κινηματογραφικές διοργανώσεις του κόσμου. Άλλοτε εξωστρεφής και άλλοτε ενδοσκοπικός, τα τελευταία χρόνια μπόρεσε να κερδίσει την καρδιά ενός ευρύτερου κοινού που όχι μόνο αναζητά «καλλιτεχνικές ταινίες» αλλά κι ένα διαφορετικό, γεμάτο ζωή ταξίδι στις εικόνες.

VIVA CINEMA NUEVO !

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Παύλος Ζάννας,
7-13 Φεβρουαρίου 2008

Διοργάνωση: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Μέσων του Υπουργείου Πολιτισμού

ΔΕΙΤΕ:

1888, το εκπληκτικό ταξίδι του Σάντα Ιζαμπέλ / Βενεζουέλα, 2005

του **Alfredo Anzola**

Η επίσημη συμμετοχή της Βενεζουέλας στα βραβεία Όσκαρ του 2005, είναι εμπνευσμένη από τις περιπέτειες του ιταλού εθνογράφου κόμη Ερμάνο Στραντέλι και τη νουβέλα του Ιουλίου Βερν «Ο υπέροχος Ορενόκος», συνδυάζοντας τη φαντασία με τον επιστημονικό ρασιοναλισμό: ο Ιούλιος πλέει στον Αμαζόνιο, λέγοντας πως «η μόνη γυναίκα που κυνηγάω είναι η περιπέτεια!» Ένας ξαφνικός εισβολέας, που αποδεικνύεται πως είναι γυναίκα, φέρνει τα πάνω κάτω.

Alma mater / Ουρουγουάη, 2004

του **Alvaro Buela**

Η 34χρονη Πάμελα, μια ντροπαλή ταμίας σούπερ μάρκετ, δέχεται μηνύματα ότι η μοίρα της προσιωνίζεται λαμπρή: ο Σωτήρας της Νέας Χιλιετίας είναι καθ' οδόν και, όπως όλα δείχνουν, τον κουβαλάει μέσα της! Σουρεαλιστική ιστορία που σχολιάζει τον καθολικισμό. Η ταινία ήταν υποψήφια στα βραβεία Γκόγια και ο σκηνοθέτης της τιμήθηκε στο φεστιβάλ του Σαν Σεμασιάν.

PVC-1 / Κολομβία, 2007

του **Σπύρου Σταθουλόπουλου**

Το μονοπλόνο που κέρδισε τις εντυπώσεις πέρσι στις Κάνες αλλά και στο τελευταίο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης (Ειδικό βραβείο Κριτικής Επιτροπής - Αργυρός Αλέξανδρος, Βραβείο Καλύτερου Ηθοποιού, βραβείο FIPRESCI, βραβείο Κοινού), είναι βασισμένο στην αληθινή ιστορία μιας αθώας γυναίκας που αγωνίζεται να επιβιώσει, «παγιδευμένη» σε μια βόμβα - κολάρο.

Δύσκολοι έρωτες - Amor en concreto / Βενεζουέλα, 2005

του **Franco de Pena**

Τέσσερις ιστορίες που διαδραματίζονται όλες στην Αβενίδα Λιμπερταδόρ, την κεντρική λεωφόρο του

Καράκας, της μεγαλύτερης πόλης της Βενεζουέλας. Ένα ατύχημα, στο οποίο εμπλέκονται οι πρωταγωνιστές τους, ενώνει τις ζωές τους με έναν τρόπο που θυμίζει το **Amores Perros**.

Επιστροφή - Regresados / Αργεντινή, 2007

των **Christian Bernard - Flavio Nardini**

Τρεις ιστορίες, που διαδραματίζονται την ίδια νύχτα στο Μπουένος Άιρες σε μια συγκέντρωση παλιών συμμαθητών. Ο Γκίντο και η Μελίνα, πρώην εραστές, συναντιούνται ξανά έπειτα από είκοσι χρόνια. Ο Λουίς Μαρία θέλει να ζητήσει συγγνώμη από το συμμαθητή του που βασάνιζε σε όλα τα γυμνασιακά χρόνια. Ο Λίτο δεν μπορεί να συγκινηθεί πια και πιστεύει ότι θα τον βοηθήσουν οι δυο καλύτεροι φίλοι του από το σχολείο.

Η νύχτα των αθώων - La noche de los Inocentes / Κούβα, 2007

του **Arturo Sotro Diaz**

Σε ένα νοσοκομείο της Αβάνας μια Κυριακή 28 Δεκεμβρίου, όταν γιορτάζεται η Ημέρα των Αθώων, φτάνει ένας νεαρός, ο Φεδερίκο, θύμα σοβαρού ξυλοδαρμού. Μια νοσοκόμα που φροντίζει τον νεαρό, πείθει τον φίλο της που είναι πρώην αστυνομικός, να διερευνήσει την "υπόθεση". Μια κωμωδία με αρκετά δραματικά στοιχεία από τον σκηνοθέτη του **Amor Vertical**.

Μια μέρα χωρίς σεξ - Un dia sin sexo / Περού, 2005

του **Frank Perez-Garland**

Τέσσερα ζευγάρια διαφόρων ηλικιών ζουν μέσα σε μια διάφορες καταστάσεις, άλλοτε τραγικές, άλλοτε κωμικές. Οι νέοι έχασαν το πάθος τους, οι μεγαλύτεροι προσπαθούν να ξαναζήσουν το δικό τους και κάποιοι άλλοι ψάχνουν να βρουν νέο σύντροφο μετά το τέλος της σχέσης τους.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου 2008

18:30	Σκοτώνοντας τον Κάμπος του Alejandro Lozano	103'
20:45	Ποιος είπε ότι είναι εύκολο του Juan Tratuto	108'
23:00	Φούγκα του Pablo Larrain	110'

Παρασκευή 8 Φεβρουαρίου 2008

18:30	Ταραχές στο Καράκας του Roman Chabaud	102'
20:45	Μια μέρα χωρίς σεξ του Frank Perez-Garland	86'
23:00	Εξορκισμός του Jaime Humberto Hermsillo	78'

Σάββατο 9 Φεβρουαρίου 2008

18:30	Δύσκολοι έρωτες του Franco de Pena	102'
20:30	Σιωπηλό φως του Carlos Reygadas	142'
23:00	Στο στομάχι των Roberto Contrador, Gonzalo San Martin	30'
23:00	Στο κρεβάτι! του Matias Bize	86'

Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 2008

18:30	Πειρατές στο Καγιάο του Eduardo Schuldt	104'
20:45	Ρημαγμένος Απριλίου του Walter Salles	105'
23:00	Μια μικρή ευκαιρία της Ευτέρπης Χαραλαμπίδη	22'
23:00	PVC-1 του Σπύρου Σταθουλόπουλου	85'

Δευτέρα 11 Φεβρουαρίου 2008

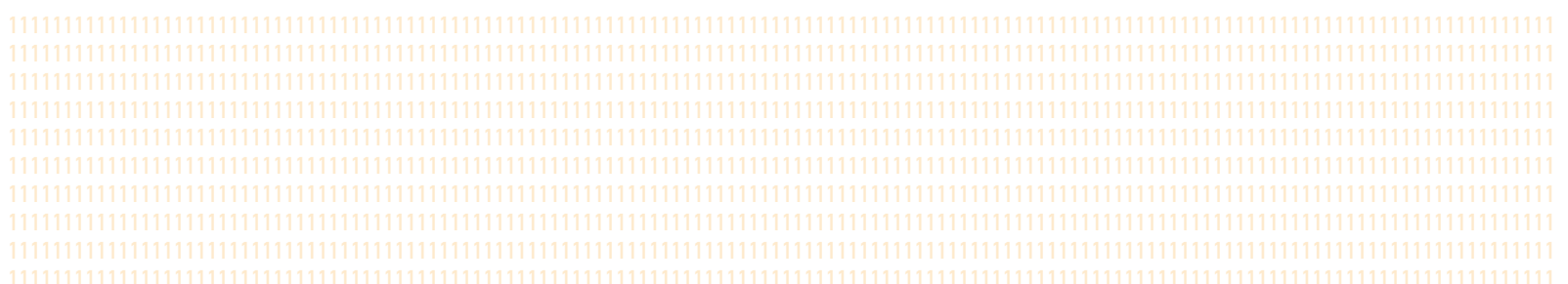
18:30	Δισκοπωλείο Ντουρβάλ της Anna Mylaert	96'
20:45	Όπα! Μια ταινία από την Αργεντινή 95' των Tamara Garateguy, Santiago Giralt	
23:00	Η νύχτα των αθώων του Arturo Sotro Diaz	95'

Τρίτη 12 Φεβρουαρίου 2008

18:30	Σελίδες από το ημερολόγιο του Μασουρίσιο του Manuel Perez Paredes	135'
20:45	1888, το εκπληκτικό ταξίδι του Σάντα Ιζαμπέλ του Alfredo Anzola	95'
23:00	Alma mater του Alvaro Buela	100'

Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου 2008

18:30	Επιστροφή των Christian Bernard, Flavio Nardini	95'
20:45	23/10/06 - Μια διαφορετική μέρα της Tatiana Salamin	90'
23:00	Ο Μπένι του Jorge Luis Sanchez	123'

Μια μικρή ευκαιρία - El Chancecito / Βενεζουέλα, 2004

της Ευτέρπης Χαραλαμπίδη
Στο κομμωτήριο της Ρούντι, όλοι θέλουν κάτι άλλο: η Κορομότο θέλει να γίνει κομμώτρια, η Τέρε να κερδίσει το λαχείο, η Γιολάντα να ερωτευτεί, η Ρούντι να φτιάξει τα στήθη της και ο Χαβιέ να γοητεύει τους πελάτες. Οι επιθυμίες τους ανατρέπονται από τις απαιτήσεις μιας πελάτισσας, που πιστεύει ότι μπορεί να κερδίσει στα καλλιστεία για τη Μις Βενεζουέλα. Μικρού μήκους ταινία, που είχε προβληθεί και διακριθεί στο Φεστιβάλ της Δράμας το 2004.

Πειρατές στο Καγιάο - Piratas en el Callao / Περού, 2005

του Eduardo Schuldt

Ταινία κινουμένων σχεδίων που βασίζεται σε ένα μυθιστόρημα του περουβιανού συγγραφέα Herman Garrdido: ο Αλμπέρτο, ένας νεαρός μαθητής που είναι εκδρομή με το σχολείο του, βρίσκει μια μηχανή του χρόνου που τον στέλνει πίσω στο 17ο αιώνα, ανάμεσα σε πειρατές!

Ρημαγμένος Απρίλης - Abril Despedaçado / Βραζιλία, 2001

του Walter Salles

Λίγο πριν ασχοληθεί με τα **Ημερολόγια μοτοσικλέτας**, ο Σάλες έκανε ταινία το ομώνυμο μυθιστόρημα του Ισμαήλ Κανταρέ. Στην ενδοχώ-

ρα της Βραζιλίας, το 1910, δυο οικογένειες έχουν επιδοθεί σε μια θανάσιμη βεντέτα. Ο Τόνιο παίρνει διαταγή από τον πατέρα του να εκδικηθεί το θάνατο του μεγαλύτερου αδερφού του αλλά αρχίζει να αμφιβάλλει για τη λογική στην παράδοση της βίας.

Σιωπηλό φως - Luz Silencioza / Μεξικό, 2007

του Carlos Reygadas

Σε μια κοινότητα Μενονιτών έξω από την Τσιουάουα, στο βόρειο Μεξικό, ο παντρεμένος Γίochan αντιμετωπίζει συζυγική κρίση, καθώς είναι βαθιά ερωτευμένος κι έχει ερωτική σχέση με μια άλλη γυναίκα. Η νέα ταινία του σκηνοθέτη του **Japan** σάρωσε τα βραβεία από την Αβάνα, το Ρίο ντε Τζανέιρο και τη Λίμα ως τη Χουέλβα της Ισπανίας, το Μπέργκεν και τις Κάνες.

Ταραχές στο Καράκας - El Caracazo / Βενεζουέλα, 2005

του Roman Chabaud

Μια ματιά στα δραματικά γεγονότα της 27ης Φεβρουαρίου 1989 στο Καράκας, που άλλαξαν για πάντα το πολιτικό πεπρωμένο της Βενεζουέλας. Μια διαδήλωση κατά της αύξησης της τιμής των εισιτηρίων στο σταθμό λεωφορείων Γκουαρένας, πυροδοτεί μια λαϊκή επανάσταση που απλώθηκε σε όλη την πρωτεύουσα.

Στο στομάχι - Desde el estomago / Χιλή, 2005

των Roberto Contador - Gonzalo San Martin

Τελικά, κυβερνάει το στομάχι και όχι το μυαλό, μοιάζει να είναι το επιμύθιο της μυστηριώδους αυτής ταινίας μικρού μήκους που έχει γυρίσει το φεστιβαλικό κόσμο.

audiovisual & lighting total solutions

Telmaco

Beyond the new technology

ADB BARCO codac d&b audioteknik HIGH END SYSTEMS

Telmaco A.Ε.

Κεντρικά Γραφεία: Α. Διάκου 23, Χαλάνδρι 15233, Αθήνα, Τηλ.: +30 210 6874100, Fax: +30 210 6874199, e-mail: info@telmaco.gr, www.telmaco.gr
Γραφείο Θεσσαλονίκης: Εθνικής Αντίστασης 7Α, Καθαμαριά 551 34, Τηλ. & Fax: +30 2310 455601, e-mail: telmthe1@otenet.gr
Γραφείο Κύπρου: Φίλων Πίνυ 7, "Greg Tower", Λευκωσία 10665, Τηλ.: +357 22 661095, Fax: +357 22 661096, e-mail: telmacocyprus@cytanet.com.cy

Ο Μπένι - El Benny / Κούβα, 2006του **Jorge Luis Sanchez**

Ακολουθώντας τα βήματα του **Ray** και του **Walk the line**, η ταινία αποτελεί τη κινηματογραφημένη βιογραφία του Μπένι Μορέ, του μεγαλύτερου τραγουδιστή της Κούβας όλων των εποχών. Φοβερή ζωή – φοβερή φωνή, ο Μπένι ήταν μια μεγάλη προσωπικότητα που έζησε έντονα στη δεκαετία του '50.

Σελίδες από το ημερολόγιο του Μαουρίσιο - Paginas del diario de Mauricio / Κούβα, 2006του **Manuel Perez Paredes**

Το Σεπτέμβριο του 2000, κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του Σίδνεϊ, ο 70χρονος Μαουρίσιο γιορτάζει τα γενέθλιά του στην Αβάνα και αναλογίζεται όσα έχει ζήσει. Μια αναδρομή στο πολιτικό και κοινωνικό γίνεσθαι της Κούβας στη δεκαετία του '90 και τις μεγάλες αλλαγές που έφεραν στη ζωή των κατοίκων της.

Ποιος είπε ότι είναι εύκολο - Quien dice que es facil / Αργεντινή, 2007του **Juan Tratato**

Ο Άλντο είναι ιδιοκτήτης πλυντηρίων αυτοκινήτων. Ζει μια εντελώς τακτοποιημένη ζωή, μέχρι που η φωτογράφος Αντρέα εισβάλλει δυναμικά στην καθημερινότητά του. Ρομαντική κωμωδία που έσπασε ταμεία τον περασμένο Φλεβάρη στην Αργεντινή, χάρη στον ταλαντούχο πρωταγωνιστή της Ντιέγκο Περέτι.

Φούγκα - Fuga / Χιλή, 2006του **Pablo Larraín**

Ένας μέτριος μουσικός βρίσκει την ημιτελή παρτιτούρα ενός έργου που έχει συνθέσει ένας μεγάλος μουσικοσυνθέτης, ο οποίος νοσηλεύεται σε ψυχιατρείο. Θα προσπαθήσει να ολοκληρώσει το έργο και να το παρουσιάσει ως δικό του αλλά τα πράγματα θα εξελιχθούν εντελώς διαφορετικά απ' ό,τι περιμένει. Βραβευμένο στα φεστιβάλ της Μάλαγκα και της Καρθαγένας σκηνοθετικό ντεμπούτο με δραματικά στοιχεία και μυστήριο.

Όπα! Μια ταινία από την Αργεντινή - Όρα! Una película argentina / Αργεντινή, 2007των **Tamae Garateguy - Santiago Giral**

Η Νίνα είναι ηθοποιός, ο Αιλέν παραγωγός και ο Φερνάντο σκηνοθέτης. Και οι τρεις προσπαθούν να γυρίσουν μια ταινία, ως ανεξάρτητη παραγωγή, στην Αργεντινή. Η καλύτερη ταινία του περσινού φεστιβάλ του Μπουένος Άιρες είναι μια τρελή κωμωδία με αλμοδοβαρικές αναφορές και πολύ καλό καστ.

Δισκοπωλείο Ντουρβάλ - Durval Discos/ Βραζιλία, 2002Της **Anna Muylaert**

Μάνα και γιος δουλεύουν σε δισκοπωλείο που ειδικεύεται σε δίσκους βινυλίου και ζουν μια βαρετή ζωή ώσπου βρίσκονται ξαφνικά κηδεμόνες ενός πεντάχρονου παιδιού. Μαύρη κωμωδία που θυμίζει

High Fidelity και **About a boy** (μαζί), γεμάτο από υπέροχη βραζιλιάνικη ποπ της δεκαετίας του '70.

Σκοτώνοντας τον Κάμπο - Matando Cabos / Μεξικό, 2004του **Alejandro Lozano**

Ένας πολυεκατομμυριούχος έχει πέσει θύμα απαγωγής, μόνο που οι απαγωγείς έχουν κάνει λάθος στον όμηρο. Για να εισπράξουν τα λύτρα που ζητάνε πρέπει να βρουν τον πραγματικό Κάμπο –κάτι που είναι δύσκολο μια και ο πραγματικός έχει πέσει κι αυτός θύμα απαγωγής από τον γαμπρό του! Μαύρη «ταραντινική» κωμωδία, με ολίγη από **Jackass**, δύο αστέρες της μεξικάνικης τν για πρωταγωνιστές και καλή μουσική.

Στο κρεβάτι! - En la cama / Χιλή, 2005του **Matias Bize**

Αφού γνωρίστηκαν σε ένα πάρτι, ο Μπρούνο και η Ντανιέλα κατέληξαν σε δωμάτιο ξενοδοχείου. Κάνουν σεξ και αρχίζουν την κουβέντα, βλέποντας τηλεόραση για να καταλήξουν να αποκαλύψουν και οι δύο μυστικά που δεν τα έχουν πει σε κανέναν. Τιμημένη με πολλά βραβεία από τα πολλά φεστιβάλ όπου προβλήθηκε, αυτή γερμανική συμπαραγωγή θυμίζει το **Πριν από την αυγή**, γυρισμένη όμως ολόκληρη σε ένα δωμάτιο.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΜΑΔΑ ΤΕΧΝΗΣ & ΛΟΓΟΥ
"ΦΑΝΤΑΣΙΑ"
Ζέτα Στεφάνου- Μυρτώ Δημητρίου

στο **ΟΛΥΜΠΙΟΝ**
ΚΥΡΙΑΚΕΣ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!
ΣΤΙΣ **11:30ΠΜ.**

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Σκηνοθεσία: **ΖΕΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ**

Πληροφορίες - Κρατήσεις:
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
Πλ. Αριστοτέλους 10, Θεσσαλονίκη,
Τηλ. 2310 378636, 2310 378608
ΟΜΑΔΑ ΤΕΧΝΗΣ & ΛΟΓΟΥ "ΦΑΝΤΑΣΙΑ"
Τηλ. 6977 716780

Χορηγοί:

Αγγελιοφόρος
Αγγελιοφόρος
sunday

ΑΓΓΛΙΚΑ
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Κόκκινη κηλοστή...
Παραμυθόδραμα... για μικρά παιδιά

Το Making of του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου κλείνει φέτος τρία χρόνια. Προβάλλεται στην τελετή λήξης και καταγράφει με συμπυκνωμένο τρόπο μέσα σε λιγότερο από 10 λεπτά την ψυχή του Φεστιβάλ, αφήνοντας το ίχνος κάθε δράσης που αναπτύσσεται την περίοδο της κινηματογραφικής αυτής γιορτής. Η πόλη, οι καλεσμένοι, τα masterclasses, οι προβολές, οι παράλληλες δραστηριότητες, οι θεατές, τα πάρτι και πάνω από όλα ο ρυθμός, αποτελούν το υλικό ενός making of, το οποίο λειτουργεί ως επικοινωνιακό υλικό –ένα ηλεκτρονικό press kit– με τη μορφή ενός μεγάλου καθοδουλεμένου βίντεο κλιπ. Το είδος προϋποθέτει δεξιότητες, πολύ καλή εποπτεία του αντικειμένου και ευφάνταστες αντιδράσεις, καθώς δουλεύεται μέρα με τη μέρα σε πραγματικούς χρόνους.

έτος το Making of παρουσιάστηκε με τη δομή ημερολογίου, ξεκινώντας με πλάνα της πόλης και ακολουθώντας μία μία τις ημέρες, αποτυπώνοντας το χρονικό της διοργάνωσης. Ήρθαμε σε επαφή με τον παραγωγό Αιμίλιο Μιχαηλίδη, ο οποίος συμμετέχει στα making of από την πρώτη στιγμή που το Φεστιβάλ ανέλαβε την παραγωγή τους, και με τον σκηνοθέτη Δημήτρη Σώτα, ο οποίος για δεύτερη χρονιά υπογράφει τη σκηνοθεσία, για να μας μιλήσουν εκ των έσω για το making of... ενός making of.

Πόσο μόδα είναι το making of και γιατί; Αποτελεί ένα κινηματογραφικό «υβρίδιο»; Κι εάν ναι, ποιών ειδών;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΩΤΑΣ: Η ανάγκη να δούμε την κατασκευή ενός γεγονότος από μέσα πάντα υπήρχε. Το Making of του 48ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υλοποιήθηκε με την πρόθεση να έχει διαχρονικό χαρακτήρα. Για τη διαμόρφωσή του χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία απ' όλες τις μορφές της κινηματογραφικής τέχνης.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ: Το Making of είναι μία παραγωγή του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης που έγινε τριών ετών. Ξεκίνησε ως ένα απλό making of και λόγω της επιτυχίας του εξελίχθηκε σε εργαλείο. Μετά την προβολή του στην τελετή λήξης, μεταφέρεται σε DVD και μαζί με άλλο έντυπο υλικό, μπαίνει σε μία υπέροχη κασετίνα η οποία αποτελεί την αιχμή του δόρατος της διαφημιστικής προβολής του TIFF στα διεθνή φεστιβάλ. Είναι ο πρεσβευτής μας. «Πουλάει» στο εξωτερικό. Είναι ένας έξυπνος τρόπος να αναδείξεις την πόλη, το θεσμό, την ατμόσφαιρα, τις προσωπικότητες και κυρίως να μιλήσουν κολακευτικά για το Φεστιβάλ οι προσκεκλημένοι του (και μάλιστα οι διάσημοι).

Έχει λοιπόν πολλαπλή λειτουργία και στόχους. Είναι ένα υβρίδιο, κάτι ανάμεσα σε ντοκιμαντέρ, μεγάλο διαφημιστικό, ρεπορτάζ και videoclip.

Πιστεύετε πως συμβάλει στην απομυθοποίηση ή στη μυθοποίηση ενός γεγονότος;

Το Making of είναι ένα εργαλείο που στα χέρια υπεύθυνων επαγγελματιών μπορεί να διαφημίσει, να εκπαιδεύσει, να κερδίσει νέους φίλους που θα εξαπλώσουν τη φήμη του εκάστοτε γεγονότος.

Το making of χρειάζεται γρήγορα αντανakλαστικά ή αποτελεί μία διαδικασία που προκύπτει μετά από καλή μελέτη του σκελετού της οργάνωσης;

Δ. Σ: Και τα δύο που προαναφέρατε αλλά και κάτι άλλο εξίσου σημαντικό: την προετοιμασία του δημιουργικού που γίνεται πριν βγει το πρόγραμμα. Χρειάζεται να έρθεις στη θέση του θεατή, πόσο μάλλον όταν είναι συνάδελφοι.

Α. Μ: Η κατασκευή του συγκεκριμένου Making of είναι μία πρόκληση. Πρόκειται για μία αφήγηση με πολλαπλούς στόχους: να ενημερώσει, να διαφημίσει, να ιντριγκάρει, να συγκινήσει. Δεν είναι μία απλή παράθεση εικόνων. Υπάρχει μία αρχική ιδέα, καλός σχεδιασμός και πολλή προετοιμασία. Υπάρχουν

Τα μυστικά ενός making of 48ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

δεκάδες εσωτερικές ισορροπίες και δεσμεύσεις που πρέπει να τηρηθούν, πράγμα γοητευτικό και δύσκολο στην πραγμάτωσή του. Προσπαθείς να αποδώσεις τα τεκταινόμενα με τρόπο ελκυστικό, γρήγορο και καλαίσθητο. Και κυρίως να δημιουργήσεις συναισθήματα. Συγκίνηση.

Τι ρόλο παίζει η μουσική σε ένα making of και τι ρόλο οι λέξεις;

Α. Σ: Η μουσική είναι ένα από τα βασικά συστατικά. Επιδίωξη μας δεν ήταν μία εύπεπτη μουσική υπόκρουση, αλλά μία κινηματογραφική μουσική ικανή να σταθεί οπουδήποτε στο εξωτερικό και μάλιστα για γνώστες. Το ίδιο ισχύει για την εικόνα και την υπόλοιπη ηχητική μπάντα.

Α. Μ: Η μουσική παίζει πολύ μεγάλο ρόλο. Χρησιμοποιήσαμε πρωτότυπη κινηματογραφική μουσική που έγραψε ο συνθέτης Γιάννος Αιόλου. Ειδικά για την περίπτωση. Στο Making of η μουσική είναι έτοιμη εξ αρχής, γιατί μοντάρεις το οπτικό υλικό επάνω της, σε οδηγεί. Γι' αυτό πρέπει να είναι προσεγμένη. Να έχει «ψυχική», να έχει ρυθμό,μπιτ, μελωδία, συγκίνηση, όλα... Ο συνθέτης πρέπει να είναι ικανός και ευέλικτος, γιατί ποτέ δεν ξέρεις τον ακριβή τελικό χρόνο διάρκειας του Making of. Γίνονται «εγχειρήσεις».

Πόσες μέρες χρειάζεται για να γίνει ένα making of; Πόσα πλάνα βλέπουμε συνήθως και πόσο δύσκολο είναι το μοντάζ ενός τέτοιου υλικού;

Α. Σ: Ο χώρος, ο χρόνος, οι ανάγκες της κάθε περίπτωσης το καθορίζουν. Στη συγκεκριμένη δουλειά χρειάστηκαν 18 μέρες γυρίσματος, 10 μέρες μοντάζ από 16 έως 24 ώρες καθημερινά. Είχαμε περίπου 800 πλάνα στο τελικό αποτέλεσμα. Το δύσκολο ήταν η διαχείριση των προτεραιοτήτων που έχετε η Διεύθυνση του Φεστιβάλ μέσω του εκτελεστή παραγωγού.

Α. Μ: Το Making of προβάλλεται στην τελετή λήξης. Γι' αυτό το λόγο, από πλευράς παραγωγής είναι περίπλοκο εγχείρημα. Θέλει καλή οργάνωση και καθόλου λάθη. Η κυρίως δουλειά ξεκινάει μία εβδομάδα πριν την έναρξη του Φεστιβάλ με διαρκώς εντεινόμενους ρυθμούς. Καθ' όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ τα τμήματα δουλεύουν σε 24ωρη βάση. Διότι ταυτόχρονα φτιάχνουμε και τα μονόλεπτα για την NET. Μικρά κλιπ διάρκειας 55"- 60" με τα highlights της ημέρας. Ο όγκος του υλικού είναι τεράστιος (55 ώρες για 7.30' λεπτά τελικό), η διαχείρισή του δύσκολη και η έλλειψη χρόνου ασφυκτική. Από καλλιτεχνικής πλευράς είναι μία κατεξοχήν διαδικασία δεύτερης σκηνοθεσίας στο μοντάζ. Ο πρώτος μοντέρ, ο Βασίλης Κεχαγιάς (υπήρχαν και άλλοι) τα βρήκε γρήγορα με το σκηνοθέτη, η ομάδα λειτούργησε επαγγελματικά, στο ύψος της. Γιατί χρειάζεται ταχύτητα, ευθυκρισία, καλή συνεργασία και αντοχή. Πέρα βέβαια από την άριστη γνώση του αντικειμένου. Η υπόθεση θυμίζει λίγο... ακροβατικό νούμερο χωρίς δίκτυ ασφαλείας.

Φέτος ποιο ήταν το βασικό συστατικό του σκελετού;

Α. Σ: Πρόθεση ήταν η βελτίωση και η εξερεύνηση νέων ορίων. Πρωτογενής στόχος ήταν η καλύτερη κατανόηση. Γι' αυτό χωρίστηκε σε ενότητες.

Η πρώτη είχε να κάνει με το γεωγραφικό και ιστορικό προσανατολισμό του θεατή. Η πόλη της Θεσσαλονίκης μέσα από μία σύντομη αρχιτεκτονική διαδρομή μέσα στο χρόνο καταλήγει στη σημερινή εικόνα της.

Η δεύτερη ενότητα είχε να κάνει με την προετοιμασία του Φεστιβάλ, των κατοίκων της πόλης και των επισκεπτών που ήλθαν να το παρακολουθήσουν.

Στη συνέχεια χωρίστηκε ανά ημέρα διεξαγωγής. Σε αυτές αναπτύχθηκε η ανθρωπογεωγραφία των συμμετεχόντων, των καλεσμένων, των θεατών του.

Η έκφραση της ανθρώπινης φαντασίας και πως αυτό μετουσιώνεται σε τέχνη ήταν ο άξονας της αφήγησης μας μέσα από μία σειρά ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις που είχε οργανώσει το Φεστιβάλ.

Α. Μ: Κάθε χρόνο προσπαθούμε να εντάξουμε καινούρια στοιχεία. Διερευνούμε τα όρια του είδους και σταδιακά τα διευρύνουμε. Φέτος για πρώτη φορά χρησιμοποιήσαμε σκηνοθετημένες σκηνές, στοιχείο του δραματοποιημένου ντοκιμαντέρ.

Πόσος κόσμος συμμετέχει για να γίνει ένα making of;

Δείτε το Making of στο site του Φεστιβάλ στο διαδίκτυο και δείτε και τους τίτλους τέλους. Θα ήταν μία τιμή για τους συντελεστές του.

Θα θέλατε να αναφέρετε κάποιο αγαπημένο στιγμιότυπο ή ένα αναπάντεχο γεγονός που σας συνέβη κατά τη διάρκεια του making of?

Αναπάντεχη ήταν η σύλληψη του Διευθυντή Φωτογραφίας από το Λιμενικό στην είσοδο του Λιμανιού. Έκανε λήψεις όταν η στενή αντίληψη που έχουν κάποιοι για το ρόλο τους μεγαλούργησε.

Ποιο είναι το πιο δύσκολο στάδιο (για τον καθένα σας) σε ένα making of;

Α. Σ: Στο τελευταίο στάδιο του μοντάζ η σωματική μου αντοχή δοκιμάστηκε. Έμεινα συνεχώς στο μοντάζ ξεσκαρτάροντας και μοντάροντας 48 ώρες.

Α. Μ: Το τελικό στάδιο των δύο τελευταίων ημερών. Είναι ένα παρατεταμένο φώτοφινις. Εξοντωτικό.

Οι νέες ταινίες του μήνα στο Ολύμπιον

της Τζένης Παυλίδου

Ο Αστερίξ στους Ολυμπιακούς Αγώνες

των Φρεντερίκ Φορεστιέ - Τομάς Λανγκιάν

Τρελά ερωτευμένος με την πριγκίπισσα της Ελλάδος, Ειρήνη, ο νεαρός Γαλάτης Αλαφολιξ αποφασίζει να ταξιδέψει στην αρχαία Ολυμπία και να κερδίσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες για την καρδιά της αγαπημένης του. Ο Αστερίξ και ο Οβελίξ είναι πρόθυμοι να τον βοηθήσουν να τα καταφέρει. Μόνο που υπάρχουν δύο προβλήματα. Η παρουσία στους αγώνες του Ρωμαίου Βρούτου που διεκδικεί την Ειρήνη για γυναίκα του ενώ δολοπλοκεί για την πτώση του πατέρα του Ιούλιου Καίσαρα και φυσικά η απαγόρευση της χρήσης μαγικών φίλτρων στους αγώνες.

Βασισμένη στο δωδέκατο κόμικ της σειράς Αστερίξ των Ουντερζό και Γκοσινί, αυτή είναι η τρίτη live action μεταφορά των περιπετειών του θρυλικού Γαλάτη ήρωα στη μεγάλη οθόνη και η πιο φιλόδοξη. Το χολιγουντιανών προδιαγραφών εγχείρημα λανσάρεται ως η πιο εντυπωσιακή οπτικά απόδοση του κόμικ σε ένα σκηνογραφικό και ενδυματολογικό έπος που υπόσχεται να ενθουσιάσει τους θαυμαστές του αλλά και τους λάτρεις της καλής κωμωδίας.

info

Η πιο ακριβή παραγωγή στην ιστορία του γαλλικού κινηματογράφου. Κόστισε περί τα 80 εκατομμύρια ευρώ και γυρίστηκε στο Αλικάντε της Ισπανίας με τη συμμετοχή, μεταξύ άλλων, και πολλών αστέρων του παγκόσμιου αθλητισμού όπως ο Ζινεντίν Ζιντάν και ο Μίκαελ Σουμάχερ σε cameo εμφανίσεις. Η πανευρωπαϊκή πρεμιέρα της ταινίας δόθηκε στην Αθήνα.

Η παγίδα

του Σερτζάν Γκολούμποβιτς

Βελιγράδι, στη μετα – Μιλόσεβιτς εποχή. Ένας οικονομικά απελπισμένος πατέρας καλείται να διαλέξει ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο του βαριά άρρωστου γιου του, όταν ο μόνος δρόμος να εξασφαλίσει τη μικρή περιουσία που απαιτείται για την εγχείρησή του στο εξωτερικό είναι να γίνει δολοφόνος επί πληρωμή.

Κινούμενο επίδεξι ανάμεσα στο σύγχρονο νουάρ και το κοινωνικό δράμα, το δεύτερο αυτό φιλμ του νεαρού Σέρβου σκηνοθέτη αποτελεί, πάνω απ' όλα, ένα οξυδερκές σχόλιο πάνω στη ζωή της μετεμφυλιακής πρώην Γιουγκοσλαβίας. Πίσω από την έξοχη κλειστοφοβική ατμόσφαιρα και την αγωνία ενός καλογυρισμένου θρίλερ βρίσκεται η ηθική και υπαρξιακή έρημος μιας κοινωνίας όπου το χρήμα έχει κερδίσει κατά κράτος την αξία της ανθρώπινης ζωής και ο πόλεμος μοιάζει να μην έχει τελειώσει ακόμα.

info

Πρόκειται για την επίσημη υποψηφιότητα της Σερβίας στην κατηγορία καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας στα φετινά όσκαρ. Το σενάριο της ταινίας βασίζεται στο μυθιστόρημα του Σέρβου συγγραφέα Νενάντ Τεοφιλοβίτς. Η προηγούμενη ταινία του σκηνοθέτη «Absolute Hundred» κέρδισε το βραβείο κοινού και α' ανδρικού ρόλου στο Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα του Φ.Κ.Θ. το 2001.

MINIDOC

Ένα κινηματογραφικό πορτρέτο

Στη συνάντηση οι νέοι γνώρισαν τους συντονιστές των ομάδων, τους σκηνοθέτες που θα τους καθοδηγήσουν στο δύσκολο αλλά συναρπαστικό τους έργο. Πριν τελειώσουν, έδωσαν ραντεβού να ξαναβρεθούν όλοι στο **Πρώτο Μαθητικό Φεστιβάλ «Minidoc», που θα γίνει στον Πολύγυρο το Σαββατοκύριακο 13 - 14 Απριλίου**, μαζί με 15 ολοκληρωμένα ταινιάκια. «Όταν ξαναβρεθούμε, θα είμαστε συνάδελφοι κινηματογραφιστές» τους πείραξε καί δευτικά η υπεύθυνη συντονισμού του προγράμματος για το Φεστιβάλ Αριάν Κότση, «αφού θα έχετε αποκτήσει την εμπειρία κατασκευής μιας μικρού μήκους ταινίας». Πράγματι, στόχος του προγράμματος είναι οι μαθητές να έρθουν σε επαφή με τη γλώσσα του κινηματογράφου και τη διαδικασία προετοιμασίας και παραγωγής ενός ντοκιμαντέρ. «Η επαφή με τον κινηματογράφο μέσα από προσωπική

εμπειρία αναζήτησης και έκφρασης, μέσα από τις ατελείωτες επιλογές που πρέπει να κάνει κάθε δημιουργός, όσο ταπεινός κι αν είναι ο δημιουργικός στόχος, είναι τελείως διαφορετική από αυτή της απλής κατανάλωσης κινηματογραφικών προϊόντων», ισχυρίζεται η σκηνοθέτιδα. Στους επίδοξους δημιουργούς, κατά την τρίωρη εισήγηση στο θέμα, μοιράστηκε εκπαιδευτικό υλικό του Φ.Κ.Θ., ειδικά σχεδιασμένο για το καινοτόμο αυτό πρόγραμμα.

Οι μαθητές του Γυμνασίου Γαλάτιστας Χαλκιδικής, πρώτοι ξεκίνησαν τα γυρίσματα. Το θέμα που έχει επιλέξει η συγκεκριμένη ομάδα περιλαμβάνει τη κινηματογράφηση ενός εθίμου της πόλης τους που γίνεται μια φορά το χρόνο, στη γιορτή του Αϊ-Γιαννίου. Έτσι, δε γινόταν να περιμένουν την επιστροφή από τις Χριστουγεννιάτικες σχολικές διακοπές που είχε οριστεί ως η αρχή της δημιουργικής

διαδικασίας. Την ομάδα της Γαλάτιστας καθοδηγεί ο σκηνοθέτης Μάνος Παπαδάκης που έχει δουλέψει επανειλημμένα σε εκπαιδευτικά προγράμματα του Φεστιβάλ, όπως άλλωστε όλοι οι σκηνοθέτες - δάσκαλοι που συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Αυτό που τον εντυπωσίασε από το πρώτο γύρισμα με την ομάδα του είναι η διαφορά των παιδιών της επαρχίας από αντίστοιχα παιδιά της πόλης της Θεσσαλονίκης. «Έχουν μια ποιότητα. Είναι ήρεμα. Σου δίνουν χώρο να τους μιλήσεις, αντίθετα με την εμπειρία μου στη πόλη όπου πάλευε να σε ακούσουν. Αυτά εδώ σου ζητάνε τη πληροφορία, διψούν. Επίσης είναι πιο αγνά. Όταν τους αποκαλύπτεται το πόσο κατευθυνόμενο και ελεγχόμενο μπορεί να είναι ένα οπτικοακουστικό προϊόν, το αντιμετωπίζουν όχι σαν ισοπεδωτικό γεγονός, αλλά με σκεπτικισμό. Αυτό που μου έκανε εντύπωση στις ερωτήσεις τους ήταν ότι έψαχναν τα όρια ηθικής και πως προσδιορίζονται αυτά, σε σχέση με τη δουλειά και την παρέμβαση του καλλιτέχνη κατασκευαστή ενός ντοκιμαντέρ».

«Οι φωτογραφίες είναι από το έθιμο της κλοπής της νύφης που αναβιώνει κάθε Θεοφάνεια στη Γαλάτιστα» εξηγεί η καθηγήτρια γαλλικής φιλολογοίας Κωνσταντίνα Τσολάκη που έχει αναλάβει, μαζί με τη συνάδελφό της Όλγα Αποστολά, την επίβλεψη της σχολικής ομάδας. «Οι Τούρκοι έκλεψαν την ομορ-

φότερη κοπέλα και για να τη βγάλουν από το χωριό την έκρυσαν κάτω από μια καμήλα που είχαν ρίξει επάνω της ένα ύφασμα. Σήμερα, την πρώτη μέρα κλέβουν λουκάνικα (αντί για νύφη) και τη δεύτερη γίνεται γάμος με 'νύφο' (άντρας ντυμένος νύφη). Τα παιδιά καταγράφουν με τις κάμερές τους τα γεγονότα και των δύο ημερών (βεβαίως και ο σκηνοθέτης με την επαγγελματική κάμερα) και από δω και πέρα γίνεται έρευνα για να βρουν πως ακριβώς ξεκίνησε το έθιμο και τι σχέση έχει με την αλήθεια η παραπάνω εκδοχή του». Μετά τα γυρίσματα, οι μαθητές έχουν επιδοθεί στην έρευνα, κάνοντας συνεντεύξεις με τους ηλικιωμένους της Γαλάτιστας και με νεότερες γυναίκες που «κλέφτηκαν» στα νιάτα τους. Το υλικό που θα συγκεντρώσουν θα τους οδηγήσει να προσαρμοστούν στα δημιουργικά πλαίσια που βάζει το πρόγραμμα και να αποφασίσουν ποιο ακριβώς θα είναι το θέμα του πορτρέτου τους.

«Γιατί να περιοριστούν τα παιδιά στο ντοκιμαντέρ και γιατί το ντοκιμαντέρ τους να είναι τόσο μικρό;» εύλογα ρώτησε μια καθηγήτρια στη πρώτη ενημερωτική συνάντηση των ενδιαφερόμενων φορέων και καθηγητών. Η απάντηση είναι ότι κάθε δημιουργία και κάθε έργο, οποιοδήποτε μεγέθους, γίνεται μέσα σε κάποια πλαίσια. Η προτεραιότητα του προγράμματος αυτού είναι να βι-

Μορσίνη

κρητική κουζίνα - ρακάδιχο
traditional cretan cuisine

Γνήσια κρητική κουζίνα,
με προϊόντα αποκλειστικά
από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική
τουκοουδιά (ρακά) με τον μεζέ
της, τον παραδοσιακό ντάσο
με προζύμι φρέσκο σε
ξυλόφουρνο, στόμα με τ' αυγά,
λαχνοσπιτάκια, ζύγαλι,
σητυακές ελιές, απάκι και
πυλάκις άλλους μεζέδες.
Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά
πίτες ημέρας, μαγειρεμένα με
αγνά υλικά.

Σαββατοκύριακο: αφίστε το
προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις
και να σας περιποιηθεί με τον
εξαιρετικό κρητικό τρόπο
φιλοξενίας.

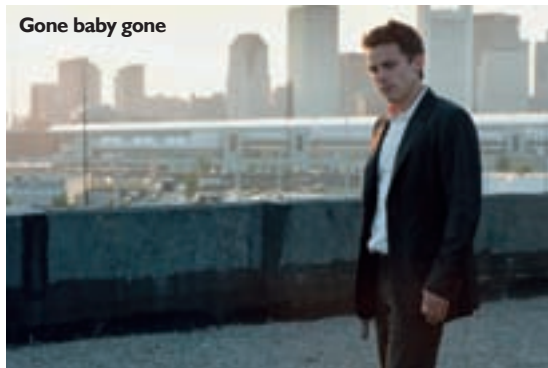
Ανοικτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ,
θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε. και στο
τηλέφωνο **2310-228.300**

Αίνιγμα για μαθητές... Τι είναι μίνι, ντοκ και πορτρέιτο;

«Δύσκολα» φαίνεται να βάζουν οι σκηνοθέτες - δάσκαλοι στους ντοκιμαντερίστες - μαθητές της Χαλκιδικής... Η πρόκληση όμως έχει ενθουσιάσει μικρούς και μεγάλους. Πρόκειται για το νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Οργανισμό Χαλκιδικής, με θέμα την κατασκευή ενός μίνι ντοκιμαντέρ. Διακόσιοι περίπου μαθητές και μαθήτριες από δεκαπέντε διαφορετικά σχολεία και συλλόγους του νομού, επέλεξαν να ασχοληθούν με ένα από τα πιο δύσκολα και παρεξηγημένα είδη του κινηματογράφου. Συναντήθηκαν πρώτη φορά όλοι μαζί στο Δημοτικό Θέατρο Πολυγύρου, μια Παρασκευή πρωί στα μέσα του Δεκεμβρίου, για να γνωριστούν και να πάρουν τις πρώτες γνώσεις και οδηγίες στην κοινή αυτή δημιουργική περιπέτεια.

Υπάρχει ή δεν υπάρχει ελπίδα για τους ταπεινούς και τους καταφρονεμένους; Τι λέτε εσείς επ' αυτού; Προσωπικά πιστεύω πως δεν υπάρχει ούτε ελπίδα ούτε έλεος. Καμιά προσευχή. **No country for old men (Καμιά ελπίδα για τους μελλοθάνατους**, σύμφωνα με τον ελληνικό τίτλο της σπουδαίας ταινίας των Κοέν που, Θεού θέλοντος, θα τη δούμε στις 6 Μαρτίου). Για την ώρα, το τι γίνεται με το σινεμά είναι που μας ενδιαφέρει. Ποιο φιλμ είναι κορυφαίο μας ενδιαφέρει, γιατί πάντα δοκιμάζεται η αισθητική μας, που ειδικά τον τελευταίο καιρό (θυμίζω τις φρικώδεις, κανιβαλικές, τηλεοπτικές και άλλες εξελίξεις των τελευταίων εβδομάδων) έχει πληγεί βαρύτερα και βαθύτερα. Δεν είναι τυχαίο πως ανήκω σ' αυτούς που με πάθος υποστηρίζουν πως απαιτούνται εμπνευσμένες ηγεσίες και "εμψυχωτές", για να περάσουμε τη διάβαση μιας άκρως μεταβατικής εποχής. Στο μονοπάτι για τον άγριο καταναλωτισμό, στη φά-

Gone baby gone

Into the wild

ση της υψηλής τεχνολογίας, την εποχή των μεγάλων συναλλαγών, κάποιοι πρέπει να προτείνουν κάτι άλλο νέο, καινοτόμο ή μεταλλαγμένο θετικά. Γίνεται, όμως, να έχουμε θετική μετάλλαξη; **Ο Ζωντανός θρύλος** αναφέρει πως όχι. Η ταινία έκαμε μεγάλο ρεκόρ εισπραξιών στην Αμερική, αγαπήθηκε στην Ελλάδα και "λατρεύτηκε" στη Θεσσαλονίκη. Δεν είναι όμως καλή. Φυσικά, η σύγχυση που επικρατεί πέρασε και στις "Χρυσές Σφαίρες", όπου λόγω αδιεξόδου έγινε μοι-

ρασιά. Ωστόσο, η **Εξιλέωση** είναι μια καλή ταινία, σχολιάζοντας εύστοχα την αναστολή της επιθυμίας. Οι Κοέν, για μένα, γύρισαν ένα κορυφαίο φιλμ, αλλά αυτά είναι σχετικά. Σε κάποιους δεν θα αρέσουν, είναι πολύ σινεφιλ και συμβολικό. Εμένα μ' ενθουσίασε. Τώρα, όμως, έχω μόνον καλά λόγια να πω για τον Μπεν Άφλεκ. Από πού κι ως πού μας προέκυψε και εξαιρετικός σκηνοθέτης; Είδατε; Μπορεί (μπορώ) να λέμε (λέω) τα μύρια όσα σε βάρος των Η.Π.Α., αλλά

ΚΑΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ... ΧΑΜΕΝΟΥΣ

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/νίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323
e-mail: SDK@taxydromiki.gr

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613
e-mail: SKO@taxydromiki.gr

ΕΥΚΑΡΠΙΑ

Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400
e-mail: SKE@taxydromiki.gr

ΘΕΡΜΗ

Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934
e-mail: SKU@taxydromiki.gr

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
ΤΗΛ. 2310-567464, FAX 2310-502596
e-mail: SKI@taxydromiki.gr

ΚΑΛΟΧΩΡΙ

28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09
ΤΗΛ. 2310-789815, FAX 2310-789810
e-mail: SKZ@taxydromiki.gr

ΚΟΥΦΑΛΙΑ

Εθν. Αντίστασης 56, Τ.Κ. 571 00
ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301
e-mail: SKK@taxydromiki.gr

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378
e-mail: SKL@taxydromiki.gr

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Εθν. Αμύνης 32, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΜΑΡΤΙΟΥ

Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352
e-mail: SKY@taxydromiki.gr

ΝΤΕΠΩ

Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-412451
e-mail: SKN@taxydromiki.gr

ΠΕΡΑΙΑ

Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730
e-mail: SKP@taxydromiki.gr

ΣΙΝΔΟΣ

Χρυσ. Σμύρνης 5 & Βιζυηνού, Τ.Κ. 574 00
ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626
e-mail: SKS@taxydromiki.gr

ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ

28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30
ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514
e-mail: SKM@taxydromiki.gr

ΤΟΥΜΠΑ

Παπάφης 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53
ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309
e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Ιαωνίδου 17, Τ.Κ. 546 35
ΤΗΛ. 2310-281328, FAX 2310-281325
e-mail: SKH@taxydromiki.gr

και άλλα **300**
καταστήματα
σε όλη
την Ελλάδα

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, **FAX:** 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

γενική
TAXYΔΡΟΜΙΚΗ

η κουλτούρα και η παιδεία υπάρχουν.

Προσωπικά, δίνω στην κουλτούρα την έννοια ενός συνολικού, εθιμικού και πολιτισμικού υπόβαθρου, που σου ανεβάζει επίπεδο. Παλιά στην Ελλάδα λέγαμε για κάποιο άτομο: "Είναι από σπίτι". Αυτό το "από σπίτι" μεταφραζόμενο σήμαινε "με αυτοματισμούς, εφόδια, οπτικές". Σήμερα στη χώρα μας δεν διαθέτουμε αυτό το φρούτο. Γι' αυτό εξάλλου και δύο γυμνές φωτογραφίες μπορούν να βρίσκουν 400.000 αγοραστής.

Πίσω στον Άφλεκ. Σκηνοθετεί τον αδελφό του Κέισι στο **Gone baby gone**, δηλαδή **Χωρίς ίχνη**, ταινία που μου άρεσε πολύ και κάνει μια διαδρομή στα κινηματογραφικά είδη, σχολιάζοντας τα αμερικανικά κίθη. Πολύ όμορφη δουλειά, σύνθετη, με αναδρομές και έξοχους σαρ. Αυτό είναι το αμερικανικό σινεμά, που θα το θαυμάσετε πολλές φορές εφέτος.

Ο φονικός κουρέας της οδού Φλιτ (έξοδος 7/2) είναι τυπικός Τιμ Μπάρτον. Καλτ και ιδιόρρυθμος. **Το ταξίδι στην άγρια φύση** (έξοδος 14/2) του Σον Πεν (που χώρισε από τη σύζυγό του), μια έξυπνη, ώριμη δουλειά.

Το **Redacted** του Ντε Πάλμα (έξοδος 21/2) πολύ σκληρή, πολύ δυναμική πολιτική καταγγελία. Στην Αμερική τον είπαν προδότη και κομμουνιστή.

Το **Τελευταίο τρένο για τη Γιούμα** (έξοδος 28/2) μου άρεσε πολύ. Ριμέικ του κλασικού γουέστερν του '57, καταφέρνει και διατηρεί εξαιρετικές ισορροπίες. Δεν διαθέτει μεν έντονους ρυθμούς,

αλλά σε στέλνει σε ψυχολογικές αναλύσεις υψηλού επιπέδου. Τίθενται σύγχρονα διλήμματα και το διαχρονικό μήνυμα είναι σαφές.

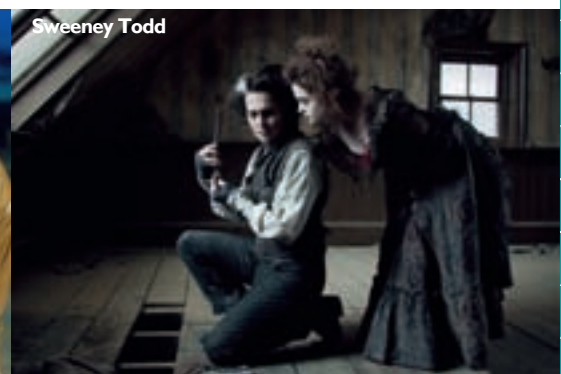
Οι Αμερικανοί ξυπνούν, λοιπόν. Δεν ευθύνεται μόνον η αντίθεσή τους στον Μπους και στην πολιτική του, αλλά, θα το επαναλάβω, σε μια βαθύτερη "κουλτούρα", που σ' εμάς χάθηκε ξαφνικά ως διά... μαγείας. Έτσι, δεν θα αναφερθώ στις ελληνικές ταινίες. Είναι θέμα τακτ. Ακολουθούν κι αυτές την πλήρη κατεδάφιση και την αδυναμία ηγετικών φυσιογνωμιών για να προτείνουν το κάτι άλλο και το δρόμο γι' αυτό.

Παρατηρήστε έξω στην πιάτσα, στις καφετερίες, στα κοσμικά εστιατόρια, ακόμα και στα σουπερ μάρκετ τον τρομερό κοινωνικό ρατσισμό, την περιφρόνηση, την εχθρότητα, το στομπάρισμα που κυκλοφορούν. Παρά την κατάργηση της περιφημης πάλης των τάξε-

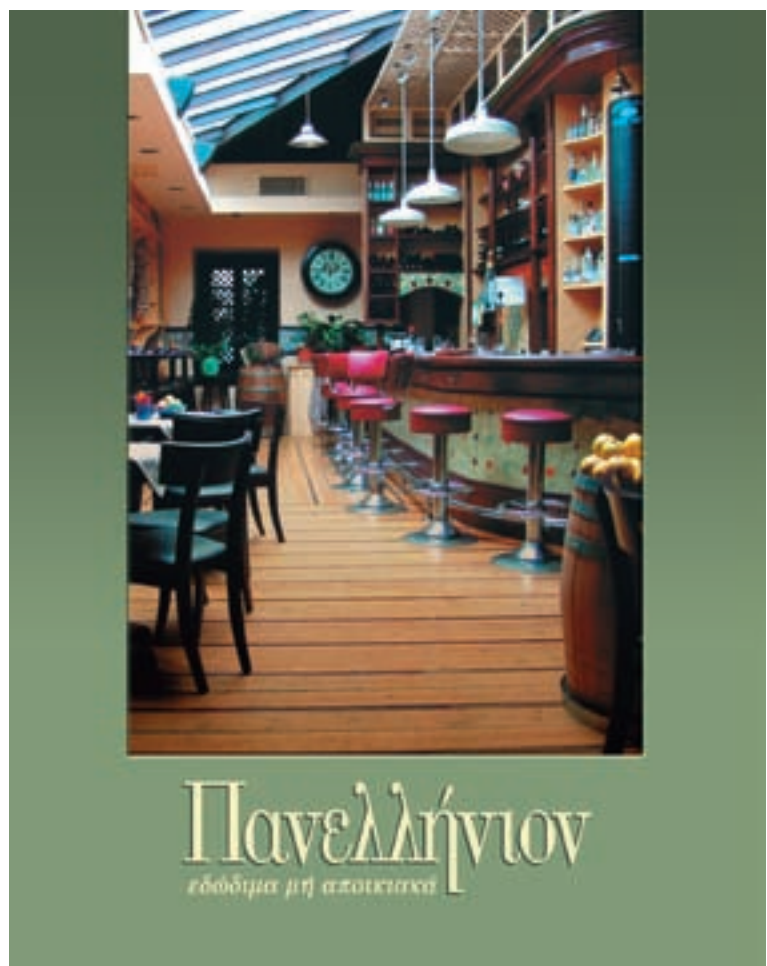
ων, οι περισσότεροι νιώθουν ως εχθροί μεταξύ τους. Αντίπαλοι μέχρι θανάτου, επειδή πιστεύουν σε άλλα στερεότυπα, απόψεις, τρόπο ζωής. Κανένα έλεος για τους ταπεινούς, τους χαμηλότους σε ένα ξέφρενο κυνήγι "μαγισών", χρήματος, αγορασμένης σάρκας, σκανδάλων και καλοπέρασης μέσα από σκληρή υπερ-εργασία. Καμιά ελπίδα για τους χαμένους και τους πεσμένους.

Τουλάχιστον αυτά τα συμπτώματα βασικά οι Αμερικανοί αλλά και οι Γάλλοι τα κάνουν σινεμά, μετατρέποντας την τρομερή κρίση σε δημιουργία. Εμείς περιμένουμε ακόμα απαθείς και αδρανείς.

του Αλέξη Ν. Δερμεντζόγλου
alex_derme@mail.gr

ΚΑΠΟΜΕΤΡΙΟΥ 3
(Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ & ΕΡΜΟΥ)
ΤΗΛ. 2310 510088

Πανελλήνιον
εδώδιμα μη αποικιστικά

ΜΟΣΧΟΦΙΛΕΡΟ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

από

Τελειότητα: όταν η αρμονία συναντά την ισορροπία.

Μοσχοφιλέρο Μπουτάρη. Αρμονία στο άρωμα, ισορροπία στη γεύση.
Η τελειότητα μπορεί να είναι κρυμμένη ακόμη και σε ένα ποτήρι κρασί.

BOUTARI
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

www.boutari.gr